

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

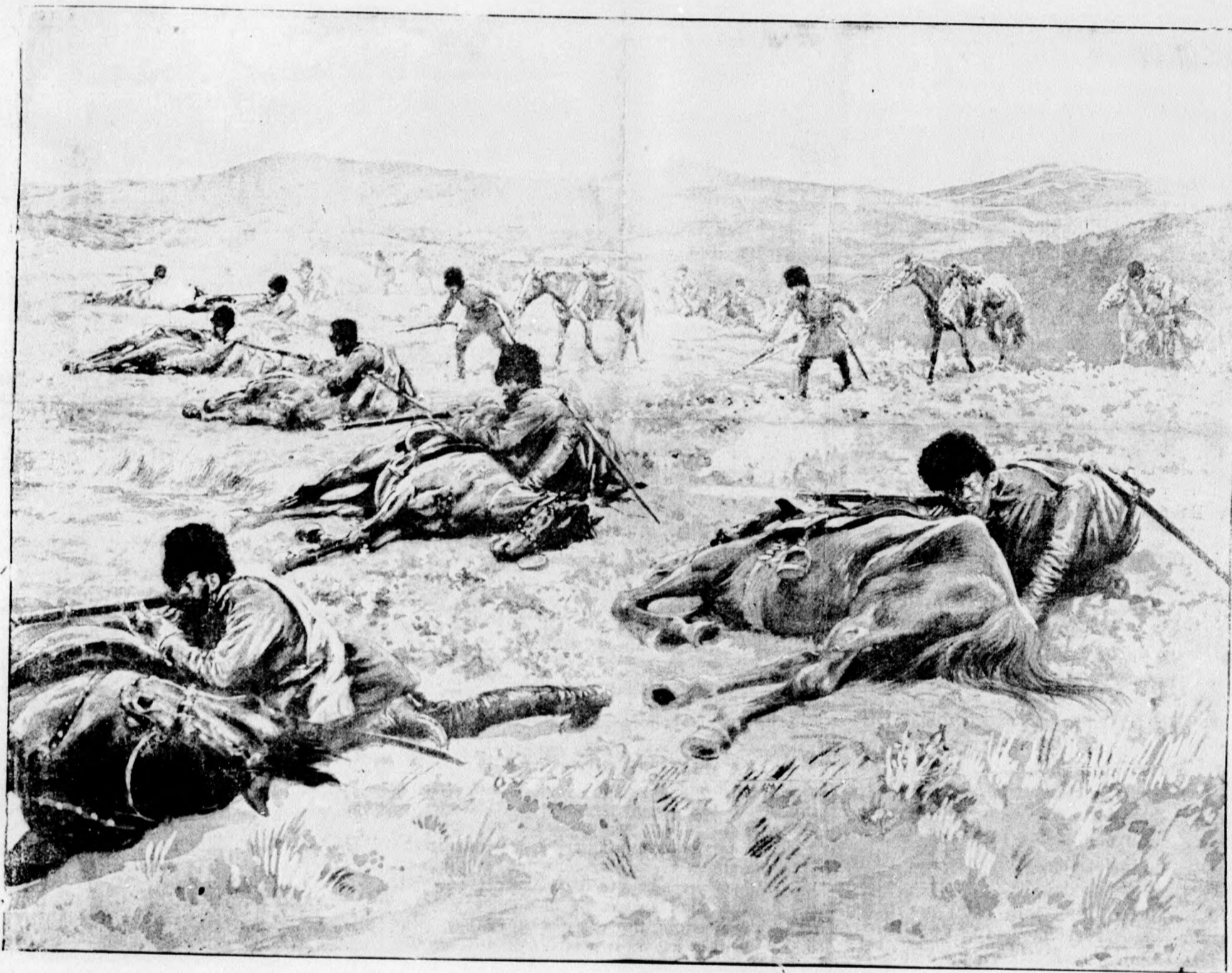
Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

==== Rusko-japonská válka na ďalekom východe. ====

Ruskí kozáci.



Mnohé, Rusom nepriateľské časopisy vytýkajú Rusku, že má ešte vojsko nevyevičené a preto že utrpeli doteraz mnohé porážky; ale prítomný obrázok poučuje nás v opaku toho, tu vidíme, ako ruskí kozáci, keď je nepriateľ na útok prídaleko, strieľajú na neho z poza koní, chránení tymito. Kozáci používajú kone jako iné vojská zákopy, to poukazuje na vyevičenosť ruského mužstva i koňov pri vojsku.

TELEGRAMY:

Z Paríža. Dňa 14. t. m. Súkromný telegram z Petrohradu oznamuje, že veliteľ Port-Arturu, generál Stössel, pri výpadu z pevnosti bol strelený do stehna a tak ranený, že mu museli odrezat celú nohu. Zpráva táto nie je ešte potvrdená.

Z Londýna. 14. júna. Dľa zpráv, došlých z Tokia, počíta sa vojsko japonské, tiahnuce z Liajongu, najmenej na 150.000 mužov.

Očkovanie oproti červénke.

Bol som na jarmoku v Hradišti a tam pri pohárku piva mi naši pokročili susedi rozprávali vec veľmi dôležitú pre každého hospodára. Mali sme reč o červénke, nákazlivej chorobe, ktorá každoročne zachváti tisíce a tisíce prasiat a nám hospodárom strašnú škodu spôsobí.

Moji susedi sa mi začali smiať a hovorili, my sme to už dávno prekonali, nám červénka žiadnej škody nespôsobí. Rozpovedali mi spôsob obrany, ktorý ja len schvalovať môžem, a myslel som si, čudná vec je to u nás v Uhrách, o všetky možné veci sa u nás starajú, len o to nie, o čo by sa mali starať, také veci našim pánom slúžnym a úradníkom nezapadnú.

Akým spôsobom bránia v Rakúsku sedliaka oproti tejto veľkej škode, ct. čitateľom rozpoviem, ako som to tam na jarmoku očul, a aj v jednej knižočke, ktorú som tam za darmo dostal, včítal.

Červénka je záhubná choroba prasiat, a dostavuje sa obyčajne, keď nastane teplejšie počasie, teda práve teraz.

Je to nemoc nákazlivá, ktorá sa baktériami rozširuje, ktorým teplé počasie je najpriaznivejšie, a zachváti celé kraje, ohromnú škodu pôsobiac nám hospodárom.

Veda zverolekárska bola až do najnovších čias oproti tejto nákazlivej a milióny škody pôsobiacej chorobe úplne bezmocnou, kde tam po novinách oznamované lieky a prášky boli len klam, na zdieranie chudobného ľudu vymyslené.

Od toho času však, čo vynajdený bol pravý pôvodca bakterie, ktorá chorobu spôsobuje a ktorá vniká do vnútornosti zvierata, vynajdený bol aj spôsob, ktorým sa tejto nákazlivej chorobe vzdorovať môže. Spôsob tento je ochranné očkovanie (štepnie) oproti červénke, ktoré sa najlepšie prevedie z jara, keď ešte nákaza sa nezvýšila.

V Rakúsku očkovanie bolo zavedeno už v roku 1887, behom desiatich rokov bolo očkované 3.086.077, teda viac ako tri milióny kusov.

Všetko toto prevádza sa so štátnou podporou, teda štát sám prispeje ku ochrane roľníka, tak by to malo byť aj u nás.

Pozrite ale číslce. Roku 1901. na Morave bolo v 658 obciach očkované z 32.500 kusov prasiat 29.592 kusov a z tých ochorelo 2% = 591 kusov a zdochlo 0.16% t. j. 27 kusov.

Úmrtnosť, ktorá pri vypuknutí červénky obnášala 20—80%, klesla na 0.16%. Výsledok skvostný, a dnes je už očkovanie zavedené v každom kultúrnom štáte, kam vzdelanosť a veda pristup mala, ako do Nemecka, Talie, Ruska i Španielska.

A čo je to očkovanie? Nič iného, štepnie dľa Pasteurovej metody. Vstriečne sa do zvierata malá dávka látky, nemoc spôsobujúcej, ako sa to robí aj pri štepení dietok.

Očkovanie prevádzajú v Rakúsku zverolekári. To sú trocha iné poriadky ako u nás.

Kým ale aj k nám príjde a uskutočnená bude myšlienka táto, odporúčam mojim bratom roľníkom, aby prasatom dávali každodenne zo pár litrov syrovátky, ktorá je tiež veľmi dobrý ochranný prostriedok oproti červénke.

Roľník.

Noviny z blízka i z ďaleka (Dopisy).

— Dolná Krupa. V predošlom čísle „Pokroku“ vo chvály hodnom dopise hornokrupanských žien, stala aj nezaslúžená pochvala našej Dolnej Krupej. Ku koncu toho dopisu totižto stálo, že v Dolnej Krupej jestvuje už spolok striezlivých. Abych teda ct. čitateľov

„Pokroku“ v dobromyseľnom klame neponechal, prinútený som uvrejniť, čo nasleduje.

U nás niet žiadneho spolku striezlivosti, lež všetko ide po starom, a kým sa utvorí taký spolok, milosť Božia musí veľké ľadové vrchy roztopiť na zamrznutých srdciach, aby cítily; mnoho beliem sňať z očí, aby videly. Preto však neskladáme nádej, že obec naša bude sa pripočítovať niekedy k tým šťastlivým miestam, na ktoré, odrieknutím sa páleného, milosť Božia vyliala všetky svoje požehnanie a bohatstva. Jako je teraz v oravskej stolici Horná Zubrica, Malatiná, v lipovskej Stankovany, v nitranskej Skalica, tak by mohlo byť všade, len kúštičok dobrej vôle treba — tak by to mohlo byť a dúfame, že bude i v Dolnej Krupej. Dnes obdiv vzbudzujú tie obce, kde ľudia mali dosť odvahy vypovedať nepriateľstvo vražednému pálenému, do najpotupnejšieho otroctva diabla nás uvrhujúceho. Vstaime teda i my, a ukážme svetu, že nechceme zomrieť, lež žiť!

Lež čo je teda príčina, že tie ženy mohly to o nás písať? Poviem vám i to. Začiatkom jara veľmi bolo rozhlásené, že sa u nás zakladá spolok kresť. striezlivosti. Bolo to čuť i v Hornej Krupej, a tam si jednak mysleli, že keď sa na jar zakladá, teraz že už je. Len že tomu predsa nenie tak. Zakladal sa, ale sa nezaložil. Prečo? Poviem i to.

Takéto blahodarné spolky nepovstanú ináč, len po základnom vysvetlení vecí, po spoločnom povzbudzovaní na základe opravdivej braterskej lásky. Ktomuto sa najlepšie hodí náš „Kat. Kruh“, lebo tie štyri nie katolíckej kruhy, čo sa už od nepamäti v obci nachádzajú, ani nevysvetlovaly, ani nepovzbudzovaly, ani lásku braterskú nerozniecavali. Náš mladúň „Kat. Kruh“ teda hneď na začiatku oči ňdov obracal na blahodarnosť spolku striezlivosti. Oduševnenosť bola vidomou, „Kat. Kruh“ nám sľuboval to najkrajšie ovocie. A tu čo sa stalo? To, čo na jar, keď všetko v kvete stojí, hospodár v radostiach nádejnej úrody sa kochá, — a vtedy jeden májovi mráz, lebo studený dažď jeho nádeje zničí, alebo značne zmenší. Aj u nás nastal taký mráz: nevíšimavosť, nezaujatosť za kruh, čo potom prekázilo na čas, aby sme tým veselým, mladistvým chňom napredovali ku tomu prepotrebnému spolku striezlivosti. Nič záhubnejšieho nenie pre dobrú vec nad nevíšimavosť. Za dobrú vec musíme vždy byť zaujatý. Smrť nevíšimavým!

Toto je historia toho nášeho dočasného nezdaru. Tá istá nevíšimavosť je príčinou aj toho, že sme si toho dobrého mena, ktoré nám tie hornokrupanské ženy privlastnily, nezaslúžily; je príčinou, že toto som písal. Naše neúspechy a sklamanie ale nech nás k tomu majú, aby sme nevíšimavosť odložili, ten prvý oheň oduševnenia znovu rozdymali a láskou horeli za naše spolky. Hornokrupanov ale nech to nemýli, oni nech len napredujú v predsa vzatú a neustupujú, kým ten spolok nezaložia.

Štefan R.

— Z Modry do Modry. Náš milý „Pokroku“! Obraciam sa na Teba s tou prosbou, aby si bol tak láskavý a naše modranské ženičky poučil, aby sa už jedonkrát naučily krajiare od halierov rozoznávať. Veď krajiare už nepanujú a všetko sa ráta len na haliere. Nasledujúce prípady vás o tom poučia:

Jedna ženička, ktorá má muža v Amerike, ide s listom na poštu a opýta sa kišasonky, koľko že musí platiť? Táto odvetí: „Päťadvadsať“. — Žena položí päťadvadsať krajiarov, dostane dve známky a odíde. Ja som bol prítomný, a keď som sa odpravil, idem do susedného sklepu, a tu najdem tú istú ženičku voľačo kupovať. „Koľko ste to platili?“ opýtal som sa. „Päťadvadsať krajiarov“, odvetila. „Ženo, idzte len nazpät a povedzte, že len 25 halierov sa plati; nech vám kišasonka ostatnie vráti“. — Toto potvrdil aj kúpecký pomocník, keď sa bol presvedčil, o čom sa jedná. Žena išla a doniesla si 25 halierov nazpät.

Druhý prípad: Jedna žena dostala po pošte dva nevyplatené paklíky. Na jednom doprovádzajúcom liste stálo 64 halierov platiť; na druhom 58. Žena, nevediac krajiare od halierov rozoznávať, podala kišasonke na ten prvý 64 krajiarov. Kišasonka očítala, peniaze shrábla do ládlika a paklík vydala. Keď tento žena domov odniesla, išla potom pre druhý, ale tu jej ktosi hovoril, že nie 58, ale len 29 krajiarov má platiť. A bolo dobre.

Teraz ale neviem, že či azdaj kišasonka

na pošte nepletie krajiare s haliermi dohromady?

Teda ženičky modranské, keď idete na poštu, len vždy haliere rátajte a plaťte a nie krajiare. A kto známku na pošte kupuješ, prílep ju vlastnoručne na list, a tak ho odovzdaj, lebo sa stalo, že jedno dievča, už vyrastlé, — malo dať list väčšieho objemu na poštu. Kišasonka ho odvážila a hovorila „20 halierov“. — Dievča dalo peniaze a odišlo. Toho som ja svedok. A list — na adresu doposlal nedošiel a ani nazpät sa nevrátil, bárs aj na zadnej strane bolo meno odesiateľa napísané. Tomu je už skoro dva mesiace, čo sa list ztratil.

Teda pozor si dajte, ženičky, dievčatá a aj — kišasonky! Obyvatel modranský.

— Z Radošoviec. Za čím sme sa natúžili, toho sme sa naočakávali, toho sme sa v nedeľu dožili, t. j. slávnostného posvätenia nášho gazdovsko-potravného spolku, čo vždy pamätne ostane pre nás. Prišli ku nám pri tejto príležitosti skalický p. dekan dr. Ľudevít Okánik a p. dr. Pavel Blaho zo Skalice, ktorých sme slávnostne privítali s hudbou, s družicami a naši bystrí a švihlí chlapi vo svojom peknom kroji na konoch. Radosť bola všeobecná. Odpoľudnia náš pán dekan radošovský dr. Ján Michalek posvätil miestnosť spolkovú a veľmi peknú reč o význame spolku ku ľudu, ktorý sa vo veľmi veľkom počte shromáždil prehovoril. Všetko bolo na nohách, celé Radošovice a všetky filiálky. Rečnili pri otváraní p. dr. Okánik, o myšlienke kresťanskej, ktorá sa vo spolčovaní zjavuje a o svornosti; p. dr. Blaho ale nám vysvetľoval, akým spôsobom sa má potravný spolok viesť, aby rozkvetnúť mohol. Po dokončenej slávnosti sme mali z dobroty nášho p. dekana vo fare krásnu zábavu.

— Pečenice. (Hontianska stolica). Veľactený pane redaktor! Dňa 5. júna usporiadala tunajšia mládež „Katolíckeho Kruhu“ spolu so školskými dieťkami zábavu v takzvanej „Hôrke“ a večer nás prekvapili divadelným predstavením, predniesli: „Bol v Paríži“ od F. J. Jankeho, poslovenčil Viliam Pauliny-Tóth. Vzdor tomu, že ešte len po prvý raz vystúpila naša mládež „Kat. Kruhu“ na javište, vypadlo predstavenie znamenite a nado všetko očakávanie. Vargu predstavil Pável Vlčko; Sidoniu Mariška Müchll; Jožka Ján Bonta; Zuzku sl. Anna Huljak. Musím podotknúť, že na divadelné predstavenie zavítalo tiež i tunajšie panstvo, ktorému sa piesne, počas predstavenia spievané, tak ľúbili, že „sľenovaním“ nebolo konca-kraja a naše milé piesne slovenské museli sme zopakovať.

Po predstavení opäť začala voľna zábava pri hudbe až do 2. hod. rána. Ku koncu v mene prítomného panstva pán Bátorovský vyslovil srdečné blahoželanie nášmu „Kruhu“ a zároveň vyzdvihol zásluhy režisera, nášho pána učiteľa, že tak podarenú zábavu usporiadal. Tiež srdečná vďaka našim ochotníkom a nádejeme sa, že nám častejšie pripravia takúto nevinnú, k vzdelaniu smerujúcu zábavu! Obecensťvu však, ktoré nás svojou prítomnosťou počtilo a či už menším alebo väčším príspevkom podporilo, privolávame „Pán Boh zaplať!“

M. K.

— Z Bánoviec. Veľavážený pane redaktor! S radostným súcítom poznamenávam, že u nás národné povedomie medzi ľuďom sa milo vzmaha a väčšmi ešte medzi slovenskou mládežou, keď počas sviatočných dní na prechádzkach po našich krásnych lesoch sa ozývajú naše milo ľúbostné piesne slovenské, za čo je chvályhodná naša mládež a naše sledny si velice všimajú nášho povedomia ľubovernou materčinou.

U nás pomaly napredujeme v kopianách, lebo je velice sucho, aj lúky sa už kosia, ovocie je dosiaľ pekné, len aby Boh chránil od nehody.

Veselé pozdrav všetkým milým čitateľom nášho časopisu „Pokroku“.

Janko Podhorák.

— Holič. Veľactený pane redaktor! Citajúc minulé čísle „Pokroku“, veľmi sme sa podivili nad napadnutím, ktoré bolo uvrejené pod titulom z Holiča pre zahrazenie kúpeľov pre licho. Je sice pravda, že kúpele od jakživa sú užívané a že sme ich teraz nechali zahraziť, ale prečo? Vec sa má nasledovne: Ponevác naše stavenie leží pri samom

potoku a keď naraz tam pustí 15 až 20 párov dobytky, začnú tak vo vode šplychať, že nám voda kolkokrát až v izbe stojí, potom veru nenie divné, že sa človek musí o to postarať, by sa mu takéto veci nediali a nechali sme to zahrazať. Vzdor tomu, že máme to zahrazať povolené, budú-li susedia trochu opatrnejší a nebudú pri tom znečisťovať naše stavenie, hrádzdu odstránime.

F. K.

Čo nového doma?

Páni poslanci ešte vždy pracujú a pojednávajú indemnitu, čo znamená toľko ako pradžnú slamu mlátiť. Gróf Apponyi vstúpil zase do opozície a utvoril si novú maďarskú národnú stranu, baron Bánffy ale tiež organizuje svojich ľudí v novú stranu.

V Zemplínskej stolici pri stoličnom zasadnutí budú pojednávať návrh dr. Frieda, dla ktorého slávnej vláde sa poďakovanie vysloví za to, že pre vojenské výlohy 400 miliónov mimoriadneho úveru odhlasovať dala.

Bedrich Podmanický, baron, predseda liberálnej strany, sa zo svojho úradu poďakoval.

Na dolnej zemi sucho ohromné, bieda prenáramná hrozí celej krajine, ostrihomský primáš nariadil verejné modlitby za dažď.

V Budapešti ale je veselo, zo Španielska prišla veľká spoločnosť predstavujúca súboj s býkmi. Celá aristokracia temer berie účasť na tomto divadle, ktoré sa zo stredoveku ešte udržalo a za cieľ má ušľachťovať mravy a divokosť ľudskú ukrotiť. Rozumní ľudia ale hovoria, že keď voľačo múdrejšieho už nevedeli vynajst, tých býkov a celú tú komediu mohli ponechať Španielom. Divokosti je aj tak dosť u nás. Najchýrenejší bojovník, ktorý s býkom zápasi, je Alexander Fenyó, bývalý redaktor „Egyetértésu“, ako počívame, bude skvele odmenený. Ako sa povráva, španielska spoločnosť mieni navštíviť všetky väčšie mestá v Uhorsku a najbližšie príjde do Nitry, kde je veľmi mnoho červeného súkna.

Drobné zprávy.

Kňazské prvotiny. Dňa 26. júna v nedeľu ráno o 9. hodine vo farskom kostole skalickom, bude mať svoje prvotiny novovysvätený kňaz Ján Hránek, bohoslovec ostrihomský. Blahoželáme!

— Že „Katolicke Kruhy“ začínajú i vo verejnosti niečo reprezentovať, môžeme z toho uzatvárať, keď že pristupujú k nemu i ľudia z kruhu inteligentov. Do holičského „Kat. Kruhu“ pristúpili 4. Sláva im. Mal by sa však zreteľ brať na to, aby v „Kruhu“ častejšie boli poučné prednášky a v prvom rade mal by hlavne o to postarať sa sám pán predseda, a sám by mal prvý takúto prednášku urobiť, aby takto urobil krok a povzbudenie k ďalším prednáškam. Preto „Napred“!

Učiteľ, nie síce diplomovaný, ale praktický, s veľmi dobrými vysvedčeniami, vyznačuje sa v maďarskej, slovenskej a nemeckej reči, je aj vo spisbe činný. Hľadá miesto v takej obci, ktorá diplomovaného učiteľa si zadovážiť, alebo dostať nemôže; pôjde i do privátneho domu, alebo na také miesto, z ktorého pre vzdialenosť od obce, nemôžu rodičia svoje detky do školy posilať a ani školy, ani učiteľa nemajú. Nabídnutie z láskavosti prijme — pod značkou „F. J. D.“ — administrácia tohoto listu.

Hľadám šikovného chlapca za učňa na knižárske remeslo. Miesto môže zaujať hneď. Cyrill Renner, knihár v Senici, (nitrianska stolica).

Zaslané.

(Za zprávy, pod týmto titulom uverejnené redakcia zodpovednosť neberie.)

Uhorsko-americká paroplavba. Bájne zariadenie z Fiume, odchádzajúcich parolodi, dobrá chova a znamenité obsluženie pasažérov, dokáže najlepšie vysvedčenie to, že tí vysta-hovalci, ktorí v máji t. r. s parolodou „Ultonia“ z Fiume do New-Yorku odcestovali, dokazujú nasledovne s ich podpisom potvrdenú vďaku, že ako dobre boli so zaopatrením spokojní:

„My nižšie podpísaní passażeri na parolodi „Ultonia“ vyslovujeme srdečné vďaky pánu Chief Steward Mr. Green, taktiež Wilson Oberkelnerovi a jeho pomocníkovi, za nám preukázané služby a dobrú opateru, ktorú nám na našej ceste do Ameriky poskytl: radi to dosvedčujeme i vlastnoručnými podpisami na parolodi „Ultonia“ 19. mája 1904. Toto vysvedčenie prišlo direktcii s 200 podpisami paroplavbej spoločnosti.

Z Fiume odchodia v najbližšom čase nasledujúce parolode: „Slavonia“ 28. júna, „Pannonia“ 12. júla a „Ultonia“ 26. júla. V cene preplavnej rozumia aa nielen 2-dňová ztrava a byt vo Fiume, ale i celé zaopatrenie na lodi. Ďalšie v inseráte, uverejnenom na strane 4-tej.

Na prázdniny!

II.

Z Holiča, kde som jedno s „rozličných zvierenc“ sa naučil poznať, ufužadil som do Kútov na jarmák. Bol vám to jarmák! A jaký! Zo začiatku som myslel, že sa nachodím na schôdzke synov Izraelských, ktorí priam s púšte Raffidim sa vyslobodili Napočítal som medzi kramármi a búdami 162, slovom: Jedno sto aj dva a šesťdesiat židov a židoviek. Či toľko Slovákov tam bolo, pochybujem. Ľudu slovenský, ľudu kresťanský! prebuď sa už jedenkrát, lebo tá v spánku tvojom pijavice tak vycecajú, že shynúť musíš, ako tí chudiaci Rusini a Poliaci hynú, zo všetkého obživujúceho živlu vycecaní!

Odtiaľ som sa odobral do Búr-sv. Jura. No, tam je už voľačo nového. Búr-sv. Juranovia sa pochlapili, jako ani za 20 rokov nie! — Striasli so seba metlu, ktorá už mnohé roky ich šlahala, a mnohých veru nemilosrdno vyruskala. Čítam pozorne „Pokrok“, ale doposiaľ som sa nedomočil, že by sa bol voľakto už o tomto víťazstve pochválil. Či azdaj nemá „Pokrok“ v Búr-sv. Jure správodajca? „Komu česť, tomu česť; pastierovi trúba“. A veru na teraz: „Búr-sv. Juranom česť! Na zdar!“

Jako som očul, bola tam 15. mája voľba na notára. Bol vyvolený pán Kubicza, syn blahej pamäti Jána Kubicza, niekdajšieho rektora tamtiež; prikladného gazdu, uvedomelého muža, horlivého učiteľa a rodofuba. Že vraj: „jablko nepadne ďaleko od stromu“. Dal by Pán Boh, aby toto jablko nepadlo zo stien otcovskej výtečnosti! — Pravda, že boli aj iní kandidáti a najhlavnejším bol pán M.,* ktorý už myslel, že má B.-sv. Juranov v hrsti, lebo nielen že dlhé roky tak úradoval, s mnohými rodinami je v príbuzenstve a s mnohými sa bratrukuje a kmotruje, ale mnoho je aj takých, ktorí u neho na „čiernej tabuli“ visia, alebo aspoň na obligátoroch a na zmenkách sú podpísaní. Tento „výtečný muž“ na vzdor tomu, že mal „zásluhy“ veľké, — div-díváci — prepadol. Že vraj jeden pansláv to pokazil. — Oj nie, zlatý pánko! Nebol to jedon, ale celá hrba s Vaším šafarením nespokojných ľudí. Pravda, vódca bol len jedon. A pansláv že to bol? Nedajte sa vysmiať. Či azdaj každý, ktorý „Pokrok“, číta je panslávom? Neverte to! veď i holičský pán slúžny a nadovšetko holičský pán notár,** čítajú ho, (keď by nečítali, nejedovali by sa) a preto nikomu nedôjde na um, ich pomenovať panslávami. Kto hovorí, že je Slovák, za to nie je ešte „strašidlo“, ktoré len vo vašich mozgoch straší. — Nie, Pane; nikto Vám to nepokazil, len Vy sami. Na Vás sa vyplnilo to porekadlo, že: „Tuho napnutá struna prasknúť musí“. Alebo: „Dotiaľ chodí džbán na vodu, pokiaľ sa nerozbije“. — B.-sv. Juranovia sa istotne obávali, že: „Čím hrniec napáchne, tým vždy smrdeť bude“, a preto Vám stoličku vystavili pred dverá. A za to im: „Sláva!“ — Pane M.! Vy nového notára nemusíte menovať: „sopliakom“ — veď jako sa mi pozdáva, ste jeho kmotor. Vám je treba teraz pozor dať, aby sa i to porekadlo na Vás nesplnilo, že: „jako nabyl, tak aj pozbyl“. — Zo sv. Jura nie je ďalako na „Psi tridsiatok“. —

V Búr-sv. Jure ešte vždy niet kaplana, ačkoli ľudia na to šomru a i platia; veď je

* Citatelia, nečítajte že: pán Metla; môže to aj ináč zneť. —

** Kufalancoš sa omýlil, — možno že i sadzač chybil — keď písal „knotár“ na miesto „notár“.

tam výše 600 numer, a filiálka tiež so 60—70 numerami.

Teraz som si myslel, že navštívim „Kruh“ v Saštine. Ale dôjdúc tam, keď som sa dopytoval, kde má miestnosť, hovoril mi jedon remeselník: „Prosím, čo tam mienite robiť? Veď tam sa nesmiete ináč shovárať, len po šušky“ — „A prečo?“ pýtal som sa. — „Pán notáriuš zakázal tam rečniť“.

Teda tak! No, sú teraz na svete všelijaké fóni; gramofon, telefon, fonofon a snáď aj kruhofon. Nech ten, čo zakázal v Kruhu rečniť, postaví taký kruhofon, aby v jeho kancelárii mohol očuť, čo sa v „Kruhu“ hovorí; či tam nekujú voľajakú vlastizradu. — A zákon nič neplatí?

A tak som teda do Kruhu ani neišiel. Nateraz s Bohom! Idem na Podhorí.

Strýčko na cestách.



Obchod
s oblievaným =
náčiním.

Stavebné klampiarstvo,
plechy všetkých druhov a
rozmerov.

Náhrobné križe
v peknej úprave, každého
druhu, s trvalým zlatením
odporuča et. obecenstvu za
báječne nízke ceny. =
Taktiež prevádza každú
opravu starých križov
— Rudolf Detony —
v Skalici (Szakoleza),
Jezovítska ulica.

Dovoľujem si et. obecenstvu v známost
uviesť, že od 1. júla t. r. na **majirkoch**
pod číslom **503** u pána Jána Sullayho
mliečny a syrny obchod
otvorím.

Vždy čerstvé mlieko, podmaslie a syry
všetkých druhov zo skalickej mliekárne budú
u mňa k dostaniu.]]

Odporúčajúc sa do priazne, s ťetou
JOZEF VANEK, Holič.

Vzorok zdarma! Firma kresťanská!

Lodenové sukne,
polovlnené rôznych ba-
riev, 1 kus 65—70 kr.
100 kusov 60—65 zl.,
detské sukienky 20 kr.
dobierkou zasiela:
I. Česká výr. a vývoz sukni lodenových
Adolfa Jelinka
v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)
Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo
vezmem zpät a peniaze vrátim!!
Každá nespokojnosť vylúčená!!]

Fiume-Amerika.

Uhor.-americká paroplavba.

Z Fiume do New-Yorku najbližšie pohnú sa nasledujúce parolode:

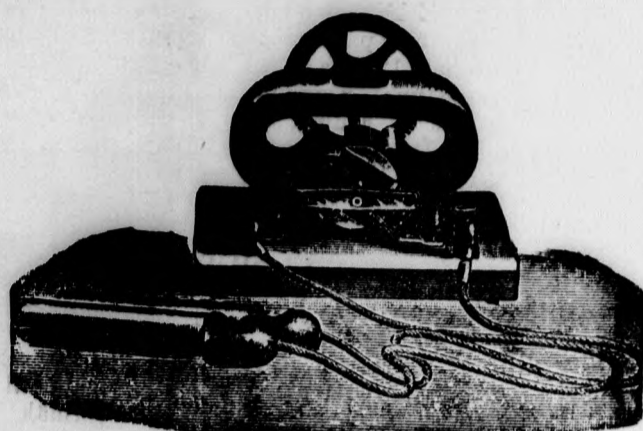
28. júna „SLAVONIA“, 12. júla „PANNONIA“ a 26. júla „ULTONIA“. Predplatná cena s celým zaopatrením a vo Fiume dva dni zdarma ubytovaním a strovou 180 K. Bezplatné vysvetlenie a predplatky prijíma z poverenia „ADRIE“, uhor. kráľ. paroplavebnej spoločnosti

JOZEF PELLER
Pozsony, Stefánia út 16. szám.

Zmladnutie a predĺženie života skrz originálny americký „ELEKTROPHOR“

Elektro-lekársky stroj (apparát) pre svoju potrebu

Elektrika je život!



Všetkým slabým ľuďom nemôžeme nič lepšieho odporúčať, ako tento elektrický stroj upotrebiť, lebo elektrisovanie posilňuje nervy, obnovuje krv, silí sebavedomie, dáva riadny obeh krvi a čulosť svalov, a chráni od mnohých nemocí.

Tak dosvedčuje dr. **Bourg**, člen lekárskej fakulty v Paríži: Nielen lámku, rheumatismus, hysteriu, asthma, sú skrze elektrisovanie liečiteľné v sto pádoch a ľahodno pôsobiace, kde um lekárov je nedostatočný, ale zvlášte pri všetkých nervových nemociach, boľeniu hlavy, kolíke, nedočutiu, nen-

panlivosti, hypochondru, zvlášte zlatej žile, účinkuje v niekoľkých dňoch, áno, mnohokrát za hodinu spôsobuje obľahčenie, i pri ženských v požehnanom stave.

Cena malého stroju (apparátu) 10 K. (Len pre veľmi citlivých). Cena veľkého Apparátu 20 K (Ku liečeniu nemoci vo väčšom stupni). Zasiela sa dobierkou alebo za napred zaslané peniaze. — Zastupiteľstvo Elektrophoru a Comp. Ltd.

JOZEF AUFFENBERG, Budapešť, VII. Husárska ulica čís. 6 P.

Každá sporivá gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docielí tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

TOVÁRNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava



Mydlo „Palacký“

je nejlepší český výrobek.



Práca ľahká účinnok prekvapujúci!

Prádlo biele ako sniž!

Ján Vilímek,

továrň na mydla v LIPNÍKU, nad Bečvou. (Morava).

Sviečky

všetkých druhov, ako

kostolné voskové a polovoskové, stolné, stearinové i parafinové, ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé

(toilettné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva najľavnejšie

Prvá Kráľovohradecká cis.

kráľ. dvornia továrň

na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,

Hradec Králové, Kráľ. České.

Založeno roku 1816.

Solidná česká kresťanská firma.

Gonky i vzorky zadarmo z frankoi

Jedna domáca váha a fľaška pôvodnej francúzskej voňavky zadarmo!



Pri báječne ľavých cenách rozosiľam z môjho bohate zásobného a svetoznámeho skladu, všeobecne obľúbené

mexické strieborné zbožie,

a síce:

- 6 kusov stolových nožov z mexického striebra,
- 6 „ vidličiek z mexického striebra
- 6 „ lžičiek z mexického striebra
- 12 „ zvláštnych dessertných -nožov
- 6 „ zvláštnych dessertných vidličiek
- 1 polievková lžička z mex. striebra
- 1 mliečnu
- 2 elegantné salonné svietniky

Každý objednatel mimo toho obdrží, ako odmenu, jednu presne do 12 1/2 kg. vážiacu domácu váhu úplne zdarma. Mexické striebro je biely kov, za jeho trvácnosť a zvláštnu jakosť ručím 25-ročnou zárukou. Rozosiľanie prevádzam, buď pri predbežnom

doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou z môjho europejského skladu.

J. Denker, obchodný dom: Bpest. Hernát-u. 54.

Za 3 zl. 40 kr. dobierkou zašlem jeden 90 cm široký kus spišského plátna na 6 mužských alebo ženských košiel, výbornej jakosti 5-ročnou zárukou; mnohé uznania po ruke.

Za 4 zl. 50 kr. dobierkou zašlem 3 m. modernej látky, na jeden elegantný mužský oblek. Farba dľa ľúbosti. Vzorky sa neposiľajú.

Za 5 korún zašlem 4 1/2 kg. (50 kusov) slabšej jakosti šperkového mydla, rozličnej farby, jako: ružovej, lalijovej, rezervnej, mliečnej, fialkovej, resedovej, jasminovej, konvalinkovej posbiarané. Pri predbežnom doposlaní peňažného obnosu alebo dobierkou.

Modro oblievané nádoby na varenie. Najjemnejšia výroba. Báječne ľavné ceny. Objednávka na zkušku, 6 hrnkov na varenie a 6 rajničiek, stojí len 3 zlaté dobierkou.

Jozef Denker,

centrálny obch. dom.

Budapešť, Hernát-uteza 54.